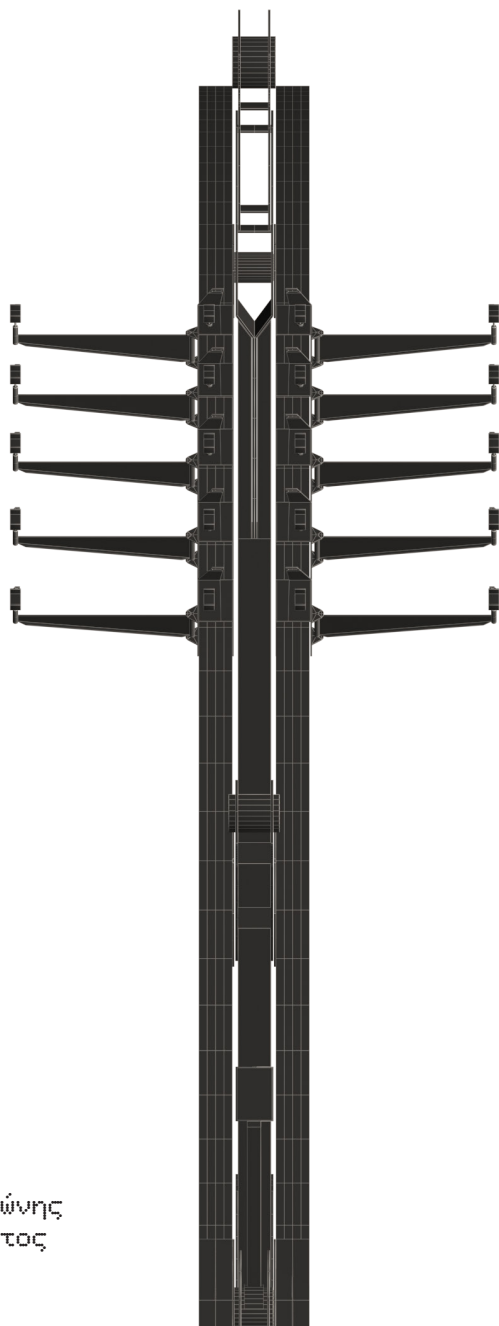

HELYSIUM

Μουσικά τοπία Ελευσίνας

_Φοιτητές
Θεοδωρέλος Αντώνης
Κασιμίδης Χρήστος

_Επιθλέποντες
Μωραΐτης Κ.
Γυπαράκης Γ.

_Σύμβουλοι
Βασιλάτος Π.
Καραδήμας Κ.

ΓΙΟΡΤΗ

Το κίνητρο για την εργασία αυτή προήλθε από την προσωπική εμπειρία της συμμετοχής και βίωσης των μουσικών φεστιβάλ.

Φεστιβάλ μουσικής. Δεν είναι μια ακόμα μορφή διασκέδασης. Πρόκειται για απόκοσμες, ιδιαίτερα έντονες εμπειρίες που αφήνουν ανεξίτηλα αποτυπώματα στη μνήμη και τη συνείδηση καθενός που τα βιώνει. Η μυστηριακή και εκστατική ατμόσφαιρα που δημιουργούν είναι ικανή να αλλάξει τους ανθρώπους τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο.

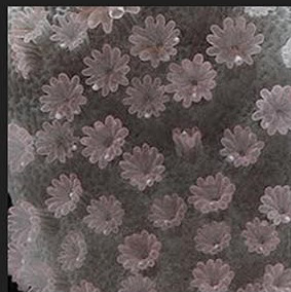
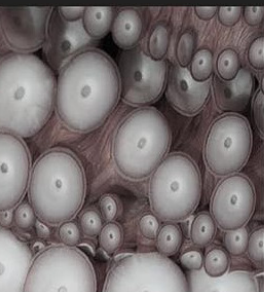
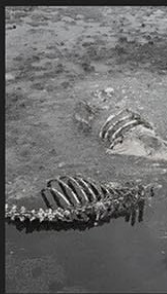
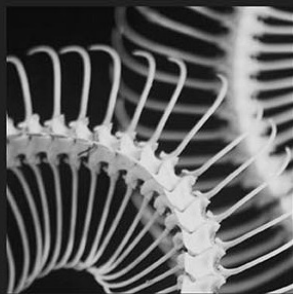
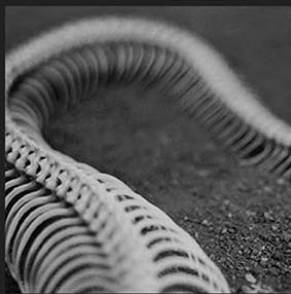
Τα φεστιβάλ αποτελούν ενεργά ανερχόμενο φαινόμενο στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στην περιοχή της Αθήνας. Παρόλο όμως που ο αριθμός των φεστιβάλ ηλεκτρονικής, rock, jazz και metal μουσικής αυξάνεται, παρατηρείται έλλειψη χώρων για την ικανοποιητική στέγαση των εκδηλώσεων αυτών. Η αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού αναλαμβάνει ο σχεδιασμός του Helysium.

Το Helysium είναι κάτι παραπάνω από ένας απλός συναυλιακός χώρος. Είναι ένας ναός αφιερωμένος στη «θρησκεία» της εμπειρίας της ζωντανής μουσικής, οι σχεδιαστικοί άξονες του οποίου εστιάζουν σε μια μόνο κατεύθυνση: Την καλύτερη δυνατή απόδοση της συναυλιακής εμπειρίας.

Το βιασμένο από την εργοστασιακή παρέμβαση και εγκαταλελειμμένο τοπίο των λατομείων προσελκύει το συλλογικό πνεύμα του Helysium. Μέσα από τη γη αναδύεται το πτώμα ενός τέρατος, του δράκοντα που μετέφερε την Περσεφόνη από τον Άδη στον Επίγειο Κόσμο για να φέρει την άνοιξη στον κόσμο και να συνεχιστεί η ζωή. Το πνεύμα του Helysium καλωσορίζει το κουφάρι του δράκοντα και εισέρχεται μέσα του, κατακλύζοντας κάθε γωνιά του και φορτίζοντάς το εκ νέου με ζωή, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη ενός οικοσυστήματος; Του οικοσυστήματος του φεστιβάλ.

Ο δράκος είναι η μητέρα του φεστιβάλ, μια αγκαλιά που περιβάλλει προστατευτικά την κοινότητα της κάθε εκδήλωσης και παρέχει σε αυτήν ένα χώρο πλήρους ελευθερίας έκφρασης. Η μητέρα (ως ερπετό) γεννά συστάδες «αυγών», εγκαταστάσεις σκηνών που δίνουν στους επισκέπτες την πρώτη γεύση της εμπειρίας και προετοιμάζουν τη μήσή τους.

Ελευσίνια Μυστήρια: Η Γιορτή

Τα Ελευσίνια μυστήρια αποτέλεσαν έναν από τους κύριους άξονες για το σχεδιασμό, τόσο σε επίπεδο ιδέας όσο και διαμόρφωσης του τοπίου.

Τα μυστήρια συντελούν από μόνα τους μιας μορφής φεστιβάλ: Πρόκειται για μια θρησκευτική γιορτή που απευθύνεται σε στην ορισμένη κοινότητα των μυστών και διαθέτει ως θέμα την εξοικείωση του ανθρώπου με τον κύκλο της ζωής και του θανάτου, και δη τη συμφιλίωση με το θάνατο και την προσημονή της μεταθανάτιας ζωής.

Οι πληροφορίες που υπάρχουν για τα Ελευσίνια μυστήρια είναι αρκετά περιορισμένες, αλλά αρκετές ώστε να αντληθεί ένα ικανοποιητικό χρονοδιάγραμμα της διεξαγωγής τους. Η χρονολογική αυτή σειρά και η φύση των τελετουργιών των μυστηρίων επανερμηνεύεται με βάση τις ανάγκες σύγχρονων φεστιβάλ και εντάσσεται στο πνεύμα του Helysium ως σειρά ενεργειών που προσδιορίζει ένα γενικής μορφής χρονοδιάγραμμα, που με τη σειρά του θα αποτελέσει τη βάση μιας (ιδανικής) εκδοχής προγράμματος του φεστιβάλ.

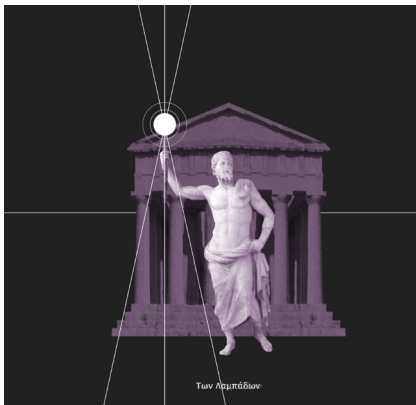
ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Παρθενώνας

Ἄφροδιτε Μίλοσι

Τὸν Πηιδάδιον

Νίκη

Χρονοδιάγραμμα Ελευσινίων Μυστηρίων

_Οιάρκεια 9 ημερών

_1η μέρα: Πρόρρησις

Συγκέντρωση στο Ελευσίνιο εν άστει (αγορά Αθηνών). Τελετή έναρξης (Διευθύνεται και εκτελείται από τον Ιεροφάντη)

_2η μέρα: εξαχνισμός στη θάλασσα (καθαρμοί)

Οι μύστες εξαγνίζαν την ψυχή και το σώμα τους για τα μυστήρια κάνοντας ομαδικό μπάνιο.

_3η κ 4η μέρα: Ημέρες Νηστείας

Οι μύστες τρέφονται αποκλειστικά με ψωμί, μέλι και ρόδι, τροφές συμβολικές των δύο θεών. Επίσης συγκεντρώνονται στην Αθήνα μύστες από όλη την Ελλάδα.

_5η μέρα

Παραμονή στο ναό Δήμητρας και Περσεφόνης με πυρσούς κατά τη διάρκεια ολόκληρης της νυκτός, τελετουργία που συμβόλιζε την περιπλάνηση της θεάς Δήμητρας για να βρει την κόρη της

_6η μέρα: Πομπή του Ιάκχου και Εσώτερο Μυστήριο

Μεγάλη πομπή από το εν άστει Ελευσίνιο της Ακρόπολης προς το τελεστήριο της Θεάς στην Ελευσίνα. Όταν η πομπή έφτανε μπροστά από ναούς ή ναϊσκους αλλά και ηρώα, στα οποία τιμούσαν ήρωες σχετικούς με την Δήμητρα, σταματούσε, πρόσφερε θυσίες και σπονδές, έψαλε ύμνους και χόρευε. Σύμφωνα δε με άλλους μελετητές, η πομπή κινείτο με χορευτικό βηματισμό και όλοι οι συμμετέχοντες αναφωνούσαν τις λέξεις “ Ιακχ ω Ιακχε”. Όταν έφτανε η πομπή στην γέφυρα του Ελευσινιακού Κηφισού, λάμβαναν χώρα οι γνωστοί γεφυρισμοί. Επρόκειτο περί πειραγμάτων και αστείων φράσεων από τους κατοίκους της Ελευσίνας προς τους συμμετέχοντες στην πομπή.

Τη νύχτα της ίδιας μέρας, το πλήθος των μυστών μετέβαινε στο Τελεστήριο, όπου και λάμβανε χώρα το εσώτερο μυστήριο. Ο πρώτος

χώρος που αντίκρυζαν οι μύστες μόλις περνούσαν την πύλη του περιβόλου του ναού ήταν μία σπηλιά αφιερωμένη στον Πλούτωνα, που συμβολίζει την είσοδο στον Κάτω Κόσμο. Στη συνέχεια εισέρχονταν στο εσωτερικό, όπου ξεκινούσε το μυστήριο.

_Θάνατος και Αναγέννηση (Τελετές τελευταίων ημερών)

Σύμφωνα με κάποιες πενιχρές μαρτυρίες από τον Πλούταρχο,] οι μύστες έβλεπαν στην αρχή πορείες χωρίς συγκεκριμένη κατεύθυνση, κουραστικές επιστροφές στο ίδιο σημείο, ατελείωτες έρευνες μέσα στο σκοτάδι. Πριν να τελειώσει αυτό ο τρόμος έφτανε στο κατακόρυφο. Ξαφνικά θαυμάσιο και δυνατό φως διέσχιζε το σκοτάδι και η σκηνή μεταφερόταν σε μέρος λαμπερό όπου αντηχούσαν φωνές και χοροί, ιεροί λόγοι και θεϊκές εμφανίσεις που ενέπνεαν θρησκευτικό δέος και σεβασμό.

Η μετάβαση των μυστών από το σκοτάδι στο φως, από τον φόβο στην γαλήνη, μας κάνει να σκεφτούμε ότι, στην ουσία έβλεπαν περιοχές από τον κόσμο των νεκρών, αλλά και τον δρόμο που θα έπρεπε να ακολουθήσουν για να φτάσουν μπροστά στον Πλούτωνα και την Περσεφόνη. Μετά από την θέαση της σκοτεινής πλευράς του Βασιλείου του Άδη, έρχονταν στους μύστες εικόνες από την φωτεινή πλευρά του άλλου κόσμου, τα Ιλύσια Πεδία, τα οποία είναι ο τόπος διαμονής των δίκαιων ψυχών και τα οποία υπόσχονταν η Δήμητρα και η Περσεφόνη στους μνημένους στα μυστήρια τους.

*Να σημειωθεί εδώ ότι όσον αφορά την πραγματική φύση των γεγονότων των Ελευσινίων, υπάρχουν δύο διαφορετικές θεωρίες:

1_Κάποιοι μελετητές υποστηρίζουν ότι οι ιερείς παρουσίαζαν τη μεταθανάτια ζωή μέσω διαφόρων ιερών αντικειμένων και της έντονης εναλλαγής φωτός και σκοταδιού,

2_Άλλοι θεωρούν ότι η ισχύς και η «μακροζωία» των Ελευσινίων (ότι άντεξαν τόσο στο χρόνο) οφείλεται στο ότι η εμπειρία για κάθε μνημένο ήταν εσωτερική και προκαλούνταν ίσως από μια ψυχοενεργή ουσία που περιείχε ο κυκεών, την ήρα, ένα ζιζάνιο παρασιτικό του σιταριού που οι ιερείς χρησιμοποιούσαν στην παρασκευή του κυκεώνα εν γνώσει των παραισθησιογόνων ιδιοτήτων του .

-7η-9η μέρα

Επιστροφή στην Αθήνα και τελετές λήξης.

Το χρονοδιάγραμμα αυτό ωσμώνεται και αποδίδεται μέσα από ένα σύγχρονο κάτοπτρο με τον παρακάτω τρόπο:

-1η - 4η μέρα: Τελετή προετοιμασίας σε αναμονή του φεστιβάλ

-5η μέρα: 1η φάση φεστιβάλ: Συναυλίες στις μικρές σκηνές.

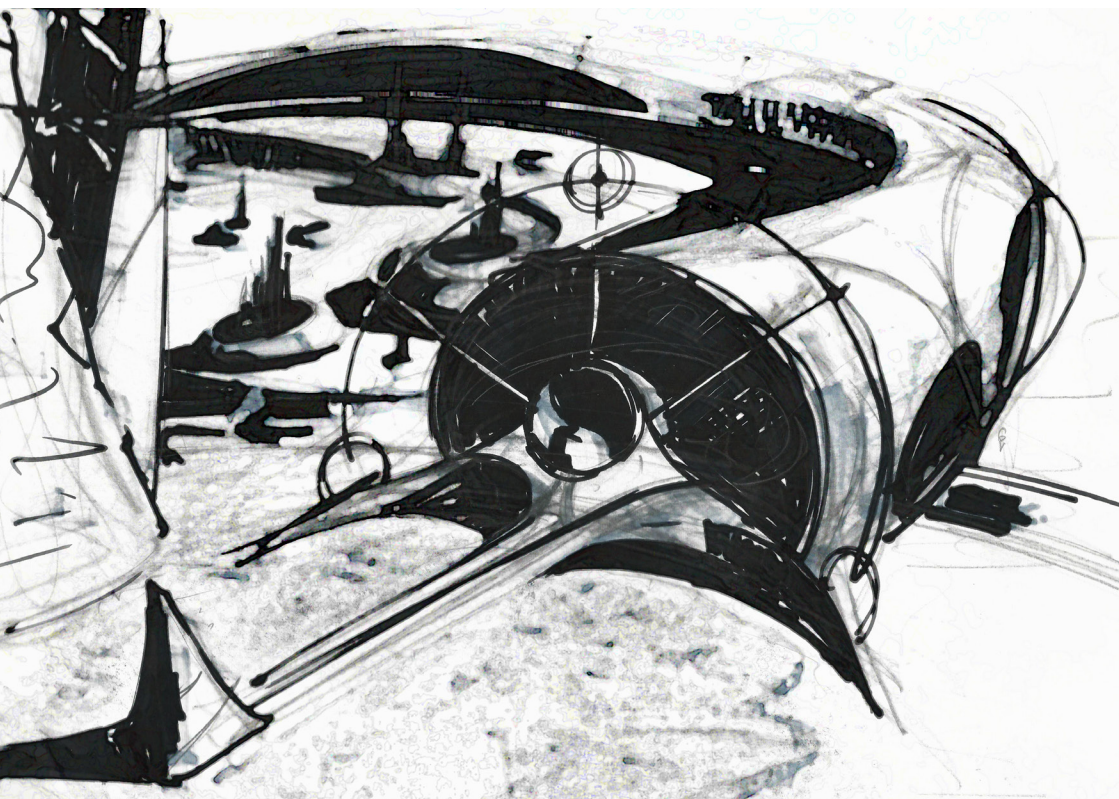
-6η μέρα: Κύριο δρώμενο

*Πομπή προς κύρια σκηνή (πομπή Ιάκχου),

*Το Πέρασμα-Εμπειρία του Θανάτου-Μετάβαση (σηηλιά Πλούτωνα, εσώτερο μυστήριο, επαφή με το θάνατο),

*Κεντρική συναυλία στη μεγάλη σκηνή (εκτίμηση ζωής, αναγέννηση)

_Σκηνοθεσία - Χρονοδιάγραμμα

-Αφιξη στο χώρο του φεστιβάλ

-Στην πρώτη φάση του φεστιβάλ ο κόσμος μαζεύεται στις τρεις μικρές σκηνές (Προρρησις, Υψωμα 32 , Υψωμα 21) όπου και υπάρχει η δυνατότητα επιλογής της μετάβασης από σκηνή σε σκηνή (stage hopping) και η αλλαγή αίσθησης, περιβάλλοντος, είδους μουσικής.

-Κάποια στιγμή αργά το βράδυ η λειτουργία των 3 σκηνών σταματάει και γίνεται ένα Κάλεσμα ήχου και φωτός από τη μεγάλη αρένα.

-Ο κόσμος ξεκινά από τις σκηνές σχηματίζοντας 3 μικρές πομπές που ενώνονται στην πορεία σε μια μεγαλύτερη (ανάλογη με την πομπή του Ιάκχου) και μπαινουν στην είσοδο του σταδίου.

-Ο πρώτος χώρος από τον οποίο περνούν είναι το αρχικό κλειστό κομμάτι, το οποίο αντιστοιχεί στη σπηλιά του Πλούτωνα.

Εκεί λαμβάνει χώρα μια οπτικοακουστική εγκατάσταση με θέμα την ερμηνεία του θανάτου (προβλέπεται η συγκεκριμένη εγκατάσταση να αλλάζει ανάλογα με το φεστιβάλ και μπορεί να σχεδιάζεται από διαφορετικούς καλλιτέχνες). Στα πλαίσια της ερμηνείας της μετάβασης, ο θεατής αλλάζει συμβολικά επίπεδο και περιβάλλον: Κατά τη διάρκεια της εμπειρίας μεταβαίνει στην μεταλλική εξέδρα και απομονώνεται από το φυσικό περιβάλλον, ενώ μετά το πέρας της επανέρχεται στο επίπεδο του εδάφους και τον εξωτερικό χώρο.

-Στο τέλος της διαδρομής ο θεατής έρχεται για πρώτη φορά σε επαφή με την αρένα και τη σκηνή όπου θα διαδραματίζεται το κυρίως δρώμενο του φεστιβάλ.

_ Χάρτης Φεστιβάλ

Ο συνολικός χώρος του φεστιβάλ καταλαμβάνει το μεγαλύτερο τμήμα του εναπομείναντα λόφου στα λατομεία του TITAN, όπου και εξαπλώνεται σαν αντίστροφη ασθένεια, το μικρόβιο της οποίας αναζωογονεί την περιοχή. Από την κεντρική είσοδο, ο κόσμος καταλήγει σε έναν κόμβο που τον παραπέμπει μέσω διαφορετικών μονοπατιών στις μικρότερες σκηνές Ύψωμα 21, Ύψωμα 32 και Πρόρρησις. Η δίοδος που οδηγεί στη σκηνή Πρόρρησις καταλήγει σε ένα γιγαντιαίο στόμιο, την είσοδο για την αρένα του Helysium.

Η Αρένα αποτελεί την κύρια εγκατάσταση του φεστιβάλ, ένα χώρο υπερμεγέθων διαστάσεων που φιλοξενεί την κεντρική Σκηνή και το Πλάτωμα που συγκεντρώνεται ο κόσμος για το δρώμενο. Η Σκηνή, ως καρδιά του φεστιβάλ, αποτελεί μια πανδαισία ήχου και φωτός, προσανατολισμένη αντίθετα από το υπόλοιπο φεστιβάλ και κρυμμένη από τον όγκο του λόφου και τη συστάδα των δέντρων δίπλα σε αυτόν. Το πεδίο επιρροής της, το Πλάτωμα, αποτελεί ένα χώρο που οριοθετείται από τη Σκηνή και το Στέγαστρο που περιβάλλει την Αρένα, ενώ η χωρητικότητά του ανάγεται περίπου σε 10.000 άτομα. Στο Πλάτωμα εμφανίζονται δυο περιφραγμένοι λάκκοι (διαμέτρου 10 μέτρων), οι οποίοι λειτουργούν ως σκηνογραφικά στοιχεία φωτός αλλά και ως σημεία αναφοράς για το κοινό.

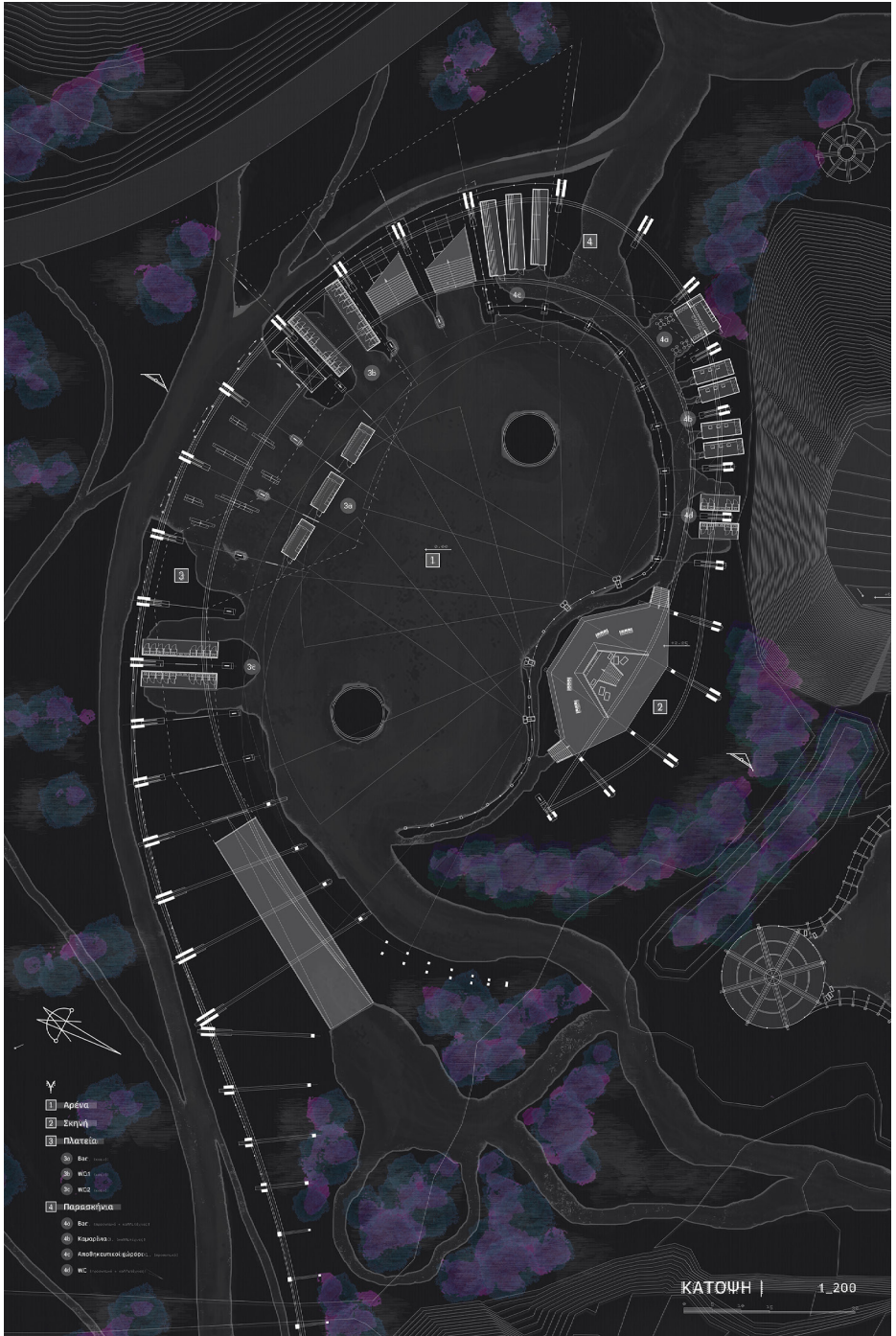
Ο κόσμος εισέρχεται από τον έξω κόσμο στον πυρήνα του φεστιβάλ μέσω του στομίου, όπου και λαμβάνει χώρα η οπτικοακουστική εγκατάσταση της Ερμηνείας του Θανάτου, που καταλαμβάνει το πρώτο τμήμα της Εξέδρας. Η Εξέδρα διατρέχει το μήκος του Στεγαστρου που περιβάλλει το Πλάτωμα και αποτελεί τον τρόπο μετάβασης σε αυτό, μέσω σκαλοπατιών ή και ανελκυστήρα, ενώ επίσης προσφέρεται και για παρακολούθηση/ψυχαγωγία κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ.

- 1 Αναγέννηση | Στάδιο Hellenic I
- 2 Πόρρηξ | Πύλη III
- 3 Υψωμα 21 | Σητόν III
- 4 Υψωμα 32 | Σητόν IV
- 5 Είσοδος Festival | Πύληφορέας I
- 6 Στάθμευση οχημάτων Festival

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ 1_500

Υ

1 Αρέα

2 Σπηλιό

3 Πλατεία

3a Βατ

3b WC1

3c WC2

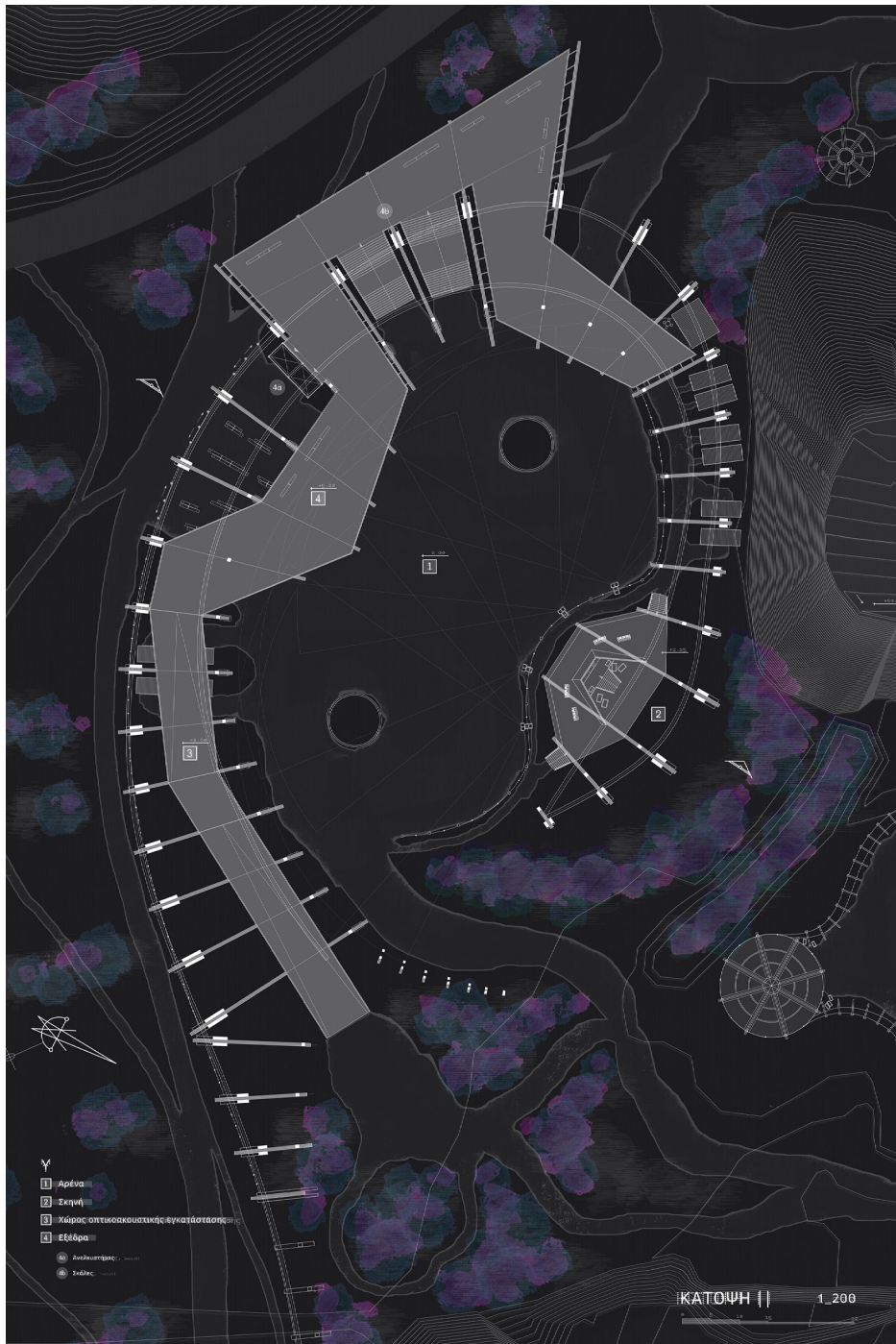
4 Περιστερίνια

4a Βατ

4b Καφενείο

4c Αποθηκείο

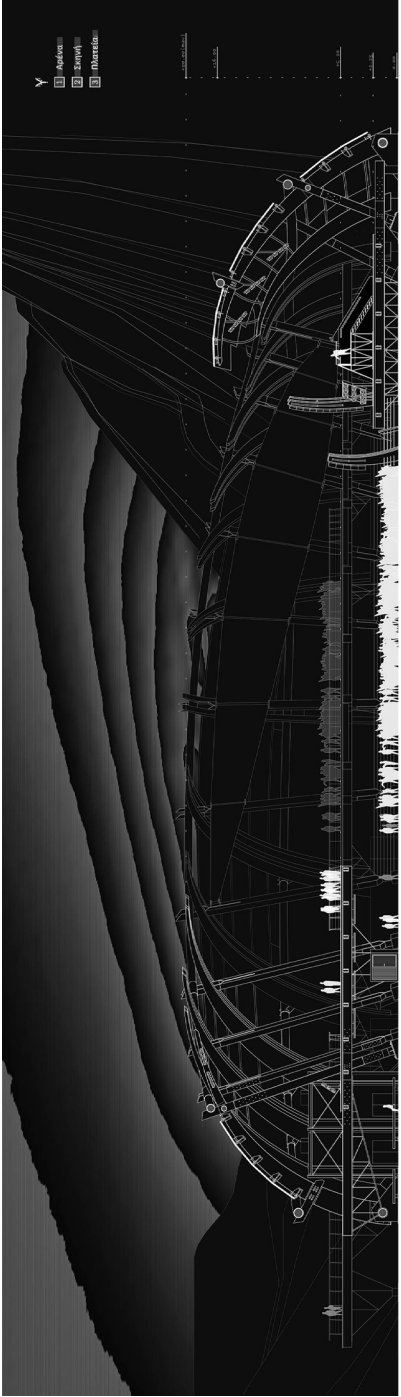
4d WC

- 1 - Αρένα
- 2 - Σκηνή
- 3 - Χώρος οπτικοακουστικής εγκατάστασης
- 4 - Εξώδρα

- da - Διακοσμητικό
- db - Στάσις

Το Στέγαστρο αποτελεί το κυριότερο κατασκευαστικό στοιχείο της αρένας, τόσο από άποψη μεγέθους, ως μείζον φυσικό όριο που διαμορφώνει το στάδιο του Helysium, όσο και από άποψη λειτουργιών. Χωρίζεται σε δύο τμήματα: τα παρασκήνια και το ελεύθερο κομμάτι του. Τα παρασκήνια είναι αποκλειστικά χώρος των καλλιτεχνών και τεχνικών παραγόντων του φεστιβάλ. Βρίσκονται στο κλειστό και απομονωμένο τμήμα του Στεγάστρου δίπλα στη σκηνή και περιλαμβάνουν ένα μπαρ/εστιατόριο, τουαλέτες, ένα ιατρείο, ένα χώρο χαλάρωσης/ανακούφισης και εγκαταστάσεις διαμονής. Επίσης, στο πίσω μέρος των παρασκηνίων βρίσκεται ο αποθηκευτικός χώρος όπου στεγάζονται τα κομμάτια των μικρών σκηνών όταν αυτές δεν κρίνονται απαραίτητες να στηθούν για τις ανάγκες του φεστιβάλ. Το ελεύθερο τμήμα του Στεγάστρου περιβάλλει το πίσω μέρος της αρένας και είναι πλήρως προσβάσιμο από το κοινό. Αντιδιαμετρικά της σκηνής βρίσκεται ένας ημιαπομονωμένος χώρος χαλάρωσης και εκτόνωσης του πλήθους, όπου βρίσκονται τρία σνακ-μπαρς, τουαλέτες, φορητά ιατρεία και ο ανελκυστήρας της Εξέδρας. Το πίσω μέρος του χώρου δύναται να ανοίξει προς τον έξω κόσμο σε περίπτωση ανάγκης (ασθενοφόρο, αστυνομία κλπ).

3

TOMH A-A' 1_100

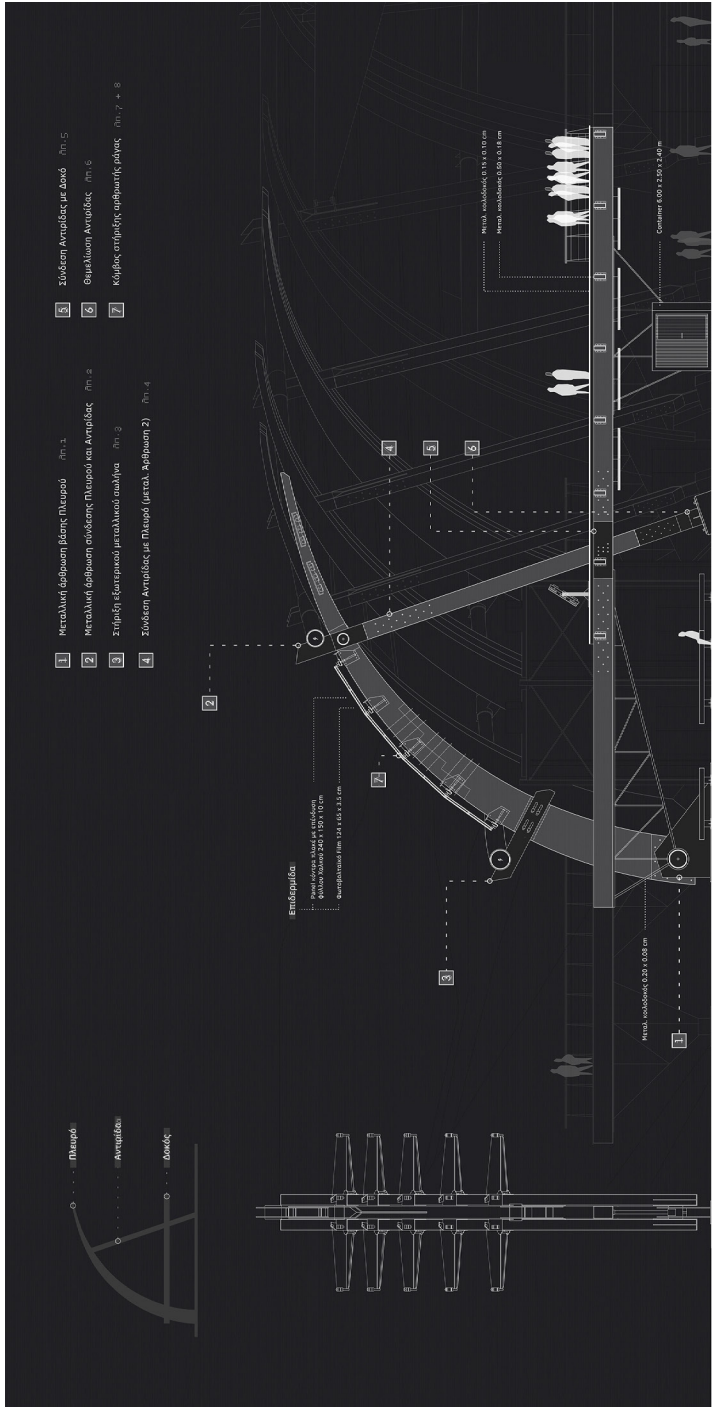
1

2

Y
1 Access
2 Structure
3 Illustration

Η κατασκευαστική λογική της αρένας βασίζεται στο σχεδιασμό μιας στατικής μονάδας που επαναλαμβάνεται κατά μήκος της περιφέρειας του οικοδομήματος, προσδίδοντάς του το ιδιαίτερο σχήμα του. Η μονάδα αυτή, που φέρει το όνομα κόκκαλο, αποτελείται από τρία ξεχωριστά ξύλινα τμήματα (πλευρό, αντιρίδα και δοκός) που πακτώνονται με μεταλλικούς συνδέσμους. Το κάθε κόκκαλο συναρμολογείται στο εργοτάξιο, στήνεται επί τόπου και αγκυρώνεται στο έδαφος. Η ολική ακαμψία της κατασκευής επιτυγχάνεται με τη σύνδεση των κοκκάλων μεταξύ τους με δύο ογκώδεις μεταλλικούς σωλήνες που διατρέχουν την κατασκευή σε μήκος. Το οικοδόμημα, σε τελική φάση, καλύπτεται κατά τόπους από μια επιδερμίδα φύλλων χαλκού ή μαύρων φωτοβολταϊκών στοιχείων, τα οποία εδράζονται σε φύλλα κόντρα-πλακέ, που αγκυρώνονται σε ράγες που διατρέχουν τις αποστάσεις ανάμεσα στα πλευρά.

Οι μικρότερες σκηνές Ύψωμα 21, Ύψωμα 32 και Πρόρρησις στήνονται κατά τις ανάγκες και το μέγεθος του κάθε φεστιβάλ. Ο καθένας από αυτούς τους μικρότερους συναυλιακούς χώρους είναι περιφραγμένος και διαθέτει έναν αριθμό από θόλους, οι οποίοι στεγάζουν τους χώρους των σκηνών, τα μπαρ και τους χώρους υγιεινής. Η κατασκευή των μικρότερων σκηνών ακολουθεί τη λογική της αρένας αλλά σε μικρότερη κλίμακα (περίπου 1:5).

ΤΟΜΗ ΠΛΕΥΡΟΥ 1_50

